

Editorial	
Vánoční zastavení	2
Rok farnosti	
Pastýřský list otce biskupa.....	3
Z farní kroniky	
Léta 1932 - 1934 (přepis farní kroniky).....	5
Kapitoly z církevního práva	
Posvěcující služba církve III.....	7
Okénko pro nemocné - 10. - Miluj Pána, svého Boha (o.J.Šik)	9
XX.světový den mládeže Kolín nad Rýnem	
Modlitba.....	10
Logo.....	11
Příspěvky ze života farnosti	
Roráty.....	12
Děti navštívili nemocné.....	13
Dotazník - 6. část.....	14
Z Vatikánu - Poselství vánočního stromu.....	17
Ze života farnosti:	
Svátosti a svátostiny	18
Bohoslužby o Vánočních svátcích.....	18

„Přeji Vám všem pevné vykročení do nového občanského roku. Je to rok, v němž se oficiálně staneme členy nové Evropy. Bude v něm dráž. V naší diecézi to bude rok věnovaný rodině a v naší farnosti rok uskutečnění plánované opravy věže farního kostela. Kéž by se tento rok stal také rokem poctivého úsilí o pravdivost a upřímnost doprovázené skutky, které budou svědčit o naší naději, jejíž zrození jsme právě oslavili.“ Těmito slovy jsem končil úvodník do letošního lednového zpravodaje.

Vracím se k těmto větám, protože přemýšlím o tom čím právě teď naše farnost žije, snažím se zachytit „tep jejího srdce“. Není to snadné. Tak jak bylo možno předpokládat, že celý rok bude doslova „napěchován“ událostmi, tak také není snadné uspořádat pocity, dojmy, nové poznatky jichž jsme plni. Proto jsem zvolil jednoduchou metodu. Srovnávám to co bylo vyřčeno, s tím co se ve skutečnosti stalo.

1. Vstup do EU byl pro nás katolické křesťany zvýrazněn poutí do Mariazell. Sám za sebe mohu říci, že to byla pouť skutečná - plná obětí - a ačkoliv nejsem vyznavač podobných podniků, musím doznat, že ve mně zanechala mocné účinky.

2. Drahota se zatím neprojevuje nijak drasticky. Buďme za to Bohu vděční.

3. Do jaké míry nás zasáhla iniciativa zaměřená na rodinu, mohu jen těžko posoudit, ale vidím, jak aktivní některé rodiny v naší farnosti jsou a jsem jim za jejich nasazení nesmírně vděčný. Kéž by se nám podařilo podložit intenzitu práce pro druhé také přesvědčivým duchovním životem. Modlím se za to a děkuji všem, kteří se modlí se mnou.

4. Oprava věže nás stála nejen mnoho peněz, ale také mnoho úsilí a na tomto místě chci poděkovat všem, kteří pomohli. Tímto jste mi vrostli hluboko do srdce a já pocítuji vůči Vám hlubokou vděčnost a úctu. Podrobnější zprávu očekávejte na Silvestra, při odpolední mši svaté. Velmi silným okamžikem byla také instalace křížku na věž kostela a vše co s ní souviselo. V tomto roce, zasvěcenému farnosti, se k ní ještě podrobně vrátíme.

5. *„Kéž by se tento rok stal také rokem poctivého úsilí o pravdivost a upřímnost doprovázené skutky, které budou svědčit o naší naději, jejíž zrození jsme právě oslavili.“* Přemýšlím - li o této větě, nemohu tak snadno a rychle zastavit proud myšlenek. Ve všem o čem doposud píší se nějak objevuje. Na mysl mi přicházejí různé situace, vybavuji si gesta, pohledy, názory, tváře a pomalu si uvědomuji, že v této větě je jedno slovo, které všechno ostatní spojuje a dává mu hluboký smysl. „skutky, které budou svědčit o naší **naději**, kterou jsme právě oslavili.“ Na své životní cestě každý z nás mnoho ztratí, mnoho dobrovolně odevzdá, mnoho musí vytrpět, mnohému nerozumí.

Ale jedno musí zůstat - touha po životě. Touha po plnosti života. Touha nesená pravdou a láskou. V Betlémě, v tichu Svaté Noci řekl Bůh „Ano“ této touze. A toto „Ano“ opakuje slavnostně a se vši vážností každé Vánoce. Modleme se za sebe, vroucně a s laskavostí srdce, abychom jej zaslechli.

V modlitbě s Vámi spojený p. Roman, farář

Milé sestry, milí bratři, milé děti,

na začátku nového roku vám přeji, aby doba, do které jsme vstoupili, byla pro každého z vás požehnanou. Přeji vám, aby se skrze každého z vás stal rok 2005 požehnaným také pro druhé lidi – blízké i vzdálené. Přeji vám, abyste vůči světu i vůči Bohu zaujímali moudrý postoj Panny Marie, jak jsme si to v liturgii připomínali včera, a jak jsem slyšeli dnes, abychom

jako pravé světlo přijímali Ježíše Krista.

Minulý rok jsme prožívali s důrazem na rodinu a objevovali hodnoty, které jsou s ní spojené. Rok 2005 budeme v naší brněnské diecézi prožívat jako Rok farnosti. Také tentokrát vybízím vás kněze i laiky k tvořivé spolupráci, která má skrze každého z nás zasáhnout život farnosti.

Co je vlastně farnost?

Je to víc než jen obec či městská čtvrť příslušející k farnímu kostelu. Farnost je podle svatého Pavla (např. 1 Kor. 1,2) především „církve Boží“, tedy přepestré společenství křesťanů, které v tom kostele slaví bohoslužbu: děti, mládež, dospělí, staří, rodiny i jednotlivci, křesťané družní i samotářští, lidi v očích druhých dobří i méně dobří – tedy společenství velice různorodé, někdy až protikladné. Ale všichni slaví, a každý trochu osobitě, pravidelně ve farním kostele bohoslužbu, a tím vytvářejí jednu farnost.

Jaké je poslání farnosti jako celku i každého jejího člena?

Především:

1. vydávání svědectví o Kristu
2. slavení liturgie a život z ní
3. vytváření živého společenství jehož středem je Pán
4. pomoc potřebným bez ohledu na to, jsou-li věřící nebo ne.

A toto všechno není úkolem jen několika aktivistů nebo dokonce jen faráře. Je to úkol každého farníka. Žádný od něho nemůže být osvobozen. Patří to k podstatě farníka

Jaké jsou prostředky k plnění tohoto poslání?

Je to zejména modlitba. Bez toho, že Krista necháme pravidelně mluvit do našeho života v manželství, v kněžství, ve farnosti – zkrátka do všeho, co děláme - to zcela určitě nepůjde. Modlitba není ztráta času, ale objevování jeho hodno-

ty. Toto platí i o modlitbě za farnost, která má být samozřejmostí pro každého z nás.

Jaké jsou cíle Roku farnosti?

Nabídnout inspiraci a příležitost, aby se každá farnost více sžila v jedno společenství, stala se více živým organismem, velkou rodinou, aby vzrostla vzájemná důvěra, pochopení, tolerance a láska.

Podpořit odvahu, aby se živá farnost jako celek i prostřednictvím jednotlivců a skupin, otvírala všem ostatním, i vlažným křesťanům, nekřesťanům, občanským společenstvím.

Povzbudit farnost, aby její společný život probíhal formou vzájemné služby. Mám tím na mysli celý rejstřík služeb od liturgických a chrámových, přes služby charitní, služby vzájemné pomoci, až po služby v občanské angažovanosti

A jaké konkrétní akce se budou Roku farnosti týkat?

Všem farnostem se nabízí možnost uspořádat pouť farnosti do katedrály na Petrově spojenou s adorací, a tak Rok farnosti připojit k Roku eucharistie vyhlášenému Svatým otcem. Vhodným cílem může být také pouť do Slavonic, do nejstaršího chrámu naší republiky zasvěcenému Božímu Tělu - Eucharistii.

Můžete také uspořádat Den farnosti, můžete aktivněji a hlouběji prožít adorační den vaší farnosti. V dubnu bude uspořádána konference „Farnost – místo pro každého?“, v září diecézní pouť rodin a farností do Žďáru nad Sázavou a na podzim setkání zástupců farností v Brně.

Sestry a bratři, věřím, že vy sami s vaším duchovním správcem, pastorační radou a v tvořivé spolupráci s Duchem Svatým přijdete na mnoho dalších dobrých nápadů. Byl bych rád, kdyby přinesly právě pro vaši farnost povzbuzení. Na přímlovu svatých apoštolů Petra a Pavla, patronů naší diecéze, vám všem ze srdce žehnám.

Váš biskup Vojtěch

1932

17. 3. 1932 byly kolaudovány nové varhany ve farním chrámu Páně. Původně byla usnesena jejich stavba zadání firmě Čápek v Poličce. Než na nátlak diecezního znalce prof. Ant. Hromádky stavba zadána jako dokonalejší firmě bratři Riegrové v Krnově. Stavbu zadával kostel. konkurenční výbor v Olešnici. Patron platiti na varhany odmítl. Tak zůstala úloha zaplatiti za varhany 59 814 Kč konkurenčnímu kostelnímu výboru a kostelním správě. Dosud dály se splátky dary. Kolaudace stála 900 Kč, jež byla vyplacena v její den Kolaudátorovi.

V roce 1932 bylo 14 124 komunikantů. Protože dosavadní ciborium bylo jen na 200 hostií, bylo při tomto počtu komunikantů často potřeba konsekrovati. Aby se tomu odpomohlo, bylo dosavadní ciborium zaměněno za větší u firmy Ruber v Brně. Doplatek obnášel 1200 Kč. Stalo se tak v úterý o pašijovém týdnu.

1933

Zima 1932/33 byla dlouhá, ač ne krutá, přece mlhavá. Z časté mlhy utvořilo se tolik jiní na stromech, že se lámaly. Les farský na Crhovsku „Štěpánka“ také utrpěl. Co aspoň několik větví stromy si zachovaly byly ponechány, ovšem bez vršků – na 100 jich bylo skáceno a odvezeno. Ubohé lesy! Co pohrom poslední léta utrpěly. Okraj z jižní strany u každého lesa byl rozlámán. Bal to smutná podívaná. Jako po bitvě. I letošní zimu panovala nezaměstnanost, ač ve zdejší továrně hedbávné se pilně pracovalo. Jen koželužny stály. Obuvníci ovšem Baťovým průmyslem byli zničeni, na nejvýše živořili. Z Olešnice a okolí vyučení řemeslníci chodívali do práce do světa, ale toto léto práce nedostávali, protože zvláště ruch stavební uváznu. Pekaři, zámečníci, strojní, stolaři, obuvníci vyučení nemohli se nikde uchytiti. Odtud ta nezaměstnanost, ač se na ni dosti hřešilo, protože zedníci, kováři, zemědělstí dělníci v zimě jiná léta také nepracovali, na nejvýše doma tkalčili, a přece na nezaměstnanost nenařikali a podporu nezaměstnanosti nepožívali. S trpícími měli farníci pro jejich nedostatek uznání. Buďto přímo nebo prostřednictvím „Ludmily“ farního odboru charity strádající podporovali potravinami, šactvem a obuví. Ludmila přijímala látky na šaty, obnošený oděv, obuv, dala šíti a opravovati. Obilí dala semletí a rozdala 980 kg chleba. Její dary dosáhly ceny 3 391 Kč. 1. dubna 1933 počalo mimořádné milostivé léto prohlášené od papeže Pia XI. na památku 1900-letou smrti Páně. Podmínkou odpustků byla návštěva 4 hlavních kostelů v Římě s příslušnými modlitbami. Proto z celého světa i z naší republiky byly pořádány poutě do Říma, z Moravy ustanovena na konec srpna 1933.

Koncem roku 1933 práce vážla, nezaměstnaných přibývalo. Naštěstí „Ludmile“ dostalo se k vánocům hojně darů obilí, látek, šatstva, takže je naděje, že bude moci podělovati ze 6 q mouky hojně chlebem, více dětem se nakoupila obuv, zimní kabátky a jiné zimní šatstvo. Hospodáři trnou strachy o podzimní osev, pro záplavu myší. Koupila se nová kasule fialová. Nové ciborium se osvědčilo, ukázalo se, že ho bylo potřebí. Bylo v roce 1933 komunikantů 16 365. K sv. přijímání přicházeli lidé i z okolí. Že kostel v době vánoční byl plničký, scházelo se i více peněz, takže mohlo se spláceti na varhany – dluh klesl ze 60 000 Kč na 18 000 Kč a poříditi i slušné velum.

Těmito kusými poznámkami končí pisatel, farář František Soukal, pro svou slabost tělesnou a mnohé choroby, požádal o pensiování. 1. červnem 1906 začal působiti jako farář v Olešnici a 31. prosince 1933 odchází na trvalý odpočinek do domu č. 350 v Olešnici.

1934

1. lednem 1934 olešnická farnost osiřela. Dosavadní dlouholetý farář František Soukal se odebral na odpočinek. Biskupská konsistoř mu při této příležitosti vyslovila díky za vzorné vedení olešnické farnosti. K tomuto hlasu církevních představených poznamenává administrátor farnosti:

Ve Františku Soukalovi měla olešnická farnost vzorného faráře. Byl starostlivým pastýřem svých oveček. 27 roků a 7 měsíců pracoval neúnavně, do úpadu, na sebe zapomínal, jen blaho svěřených duší na mysli měl. Se svými farníky prodělal světovou válku, v té době byl těžitelem a pomocníkem mnohých. V rušných dobách popřevratových, kdy v Olešnici silně se zvedaly vlny protikatolické agitace, řídil duchovní správu obezřetně, takže farnost zůstala celkem ušetřena. Horlivě pracoval v katolických spolcích a pro katolické hnutí nelitoval nikdy ani hmotných obětí, které, kdyby byly sečteny, representovaly by velikou sumu. Nade vše však pečoval o kostel, který byl vždy čistý, krásně ozdobený, takže byl radostí a chloubou farníků. V duchovní správě si podlomil zdraví, bez nadsázky možno říci, že se pro svou farnost upracoval. A pracoval nezištně, neodnesl si z olešnické fary bohatství! Bůh jeho apoštolské práci žehnal a olešnická farnost pod jeho vedením květala. Na odpočinek ho provází úcta všech farníků a co více, upřímná a nelíčená láska, s kterou farnost lne ke svému dlouholetému faráři a vzornému knězi.

Tyto řádky diktuje spravedlnost, která žádá, aby v této pamětní knize byla zvěčněna práce a zásluhy dvacátého olešnického faráře.

Leopold Benáček, administrátor

Manželství - je opět svátostí životního stavu. Manželstvím míníme posvátnou instituci trvalého společenství muže a ženy, a to bez rozdílu náboženské příslušnosti manželů nebo tutéž instituci - manžely jsou pokřtěný muž a pokřtěná žena. Ježíš Kristus povýšil manželství mezi křesťany na svátost. Kanonické právo věnuje manželství zvláštní odvětví - **manželské právo**.

Manželství je v církevním pojetí trvalé životní společenství muže a ženy, zaměřené k jejich společnému přirozenému dobru a plození a výchově potomků, uzavřené odpovídající právní formou. Tzv. zasnoubení (sponsalia) je příslib budoucího manželství, není však právním institutem ani v církevním a ni v sekulárním (zákon o rodině) právu. Případné zasnuby jsou soukromou oslavou bez právní závaznosti. Podstatnými náležitostmi manželství jsou jednota a nerozlučitelnost, dále monogamie (společenství jednoho muže a jedné ženy). Manželství je společenství pro celý život a zaniká až smrtí jednoho z manželů. Toto souvisí také s tím, že v církevním pojetí je manželství res sacra - svátost. Manželství je právní institucí, je také smlouvou a to smlouvou posvátnou. Můžeme rozlišovat *zákonné manželství* - mezi nepokřtěnými, i toto manželství je pro katolíky posvátné a je nutné je uznávat; *mezi pokřtěným a nepokřtěným* - nesvátostrného charakteru - mezi katolíkem a nepokřtěným a svátostné - mezi dvěma katolíky nebo mezi katolíkem a pokřtěným nekatolíkem, při dodatečném přijetí křtu se manželství stává svátostným.

Příprava na manželství: Duchovní pastýři mají za úkol vést celé církevní společenství k důkladné přípravě na manželství. Informace o křesťanském manželství se mají podávat v kázáních, v hromadných sdělovacích prostředcích, v katechezi dětí, mládeže i dospělých, při svatebních obřadech. V bezprostřední předmanželské přípravě jsou ženich a nevěsta seznamováni se základy víry a se základy katolického pojetí manželství, doporučuje se alespoň tříměsíční příprava. Příprava na manželství má pokračovat i formou duchovní péče o novomanžele po uzavření manželství.

Vznik manželství: Ženich a nevěsta skládají manželské sliby v přítomnosti zástupce církve, který pouze asistuje, a dvou svědků. Asistentem může být farář, jáhen, při nedostatku kněží také pověřený laik. Místem uzavření je zásadně kostel, v nebezpečí smrti ženicha nebo nevěsty jakékoliv místo, zde má být přednostně přivolán kněz. V církvi může uzavřít manželství žena starší 14-ti let a muž starší 16-ti let. Je však nutné myslet na to, že podléháme sekulárnímu (civilnímu) právu, kde je věkem pro uzavření manželství 18 let, v mimořádných případech a po přivolení soudu 16 let. Při rozdílném náboženství snoubenců je nutný dispens - uvolnění z církevního práva pro jednotlivý případ.

Překážky manželství - církevní právo: Uzavření platného manželství brání

nedospělost (pozor na rozdíly v církevním a sekulárním právu); tělesná neschopnost - impotence; trvající manželství; rozdílné náboženství pokud není udělen dispenz; svěcení; řeholní sliby; únos nevěsty; zločin - např. způsobím smrt manželce nějakého muže, abych si ho potom mohla vzít sama; pokrevní příbuzenství - v přímé linii (sourozenci i nevlastní, kteří mají společného jednoho rodiče, dipenz může být udělen pro např. bratrance a sestřenici); zákonné příbuzenství - vzniklé adopcí ad. *Sekulární právo*: trvající manželství (trestný čin bigamie), příbuzenství, nezletilost, osoba zbavená způsobilosti k právním úkonům, osoba stížená duševní poruchou ad.

Zánik manželství - církevní právo: Manželství jako svátost je doživotní společenství muže a ženy, končí smrtí jednoho z manželů. Církevní manželství může ještě skončit prohlášením neplatnosti - nejde však doslova o zánik manželství, protože tu manželství platně nevzniklo, existovala totiž nějaká překážka uzavření. Církevní rozvázání manželství je výjimečné a to v těchto případech: nedokonání řádného manželství (může rozvázat papež), na základě privilegia víry - osoba nově pokřtěná se může rozhodnout zda setrvá v manželství nebo uzavře nové, ve prospěch víry - nesvátské manželství, může rozvázat pouze papež. *Sekulární právo*: smrt jednoho z manželů, prohlášením jednoho z manželů za mrtvého, rozvodem - pozor i církevně uzavřené manželství může být rozvedeno soudem, avšak pro církev nemá žádný význam, manželství trvá i nadále, pokud by takto rozvedená osoba uzavřela nové manželství, je exkomunikována z církve, tedy odloučena od svátostí, protože žije ve smrtelném hříchu.

Pozor: po velké novele zákona o rodině z r. 1998 je pro všechny „snoubence“ bez rozdílu jaký sňatek chtějí uzavřít povinné tzv. „předmanželské řízení před matričním úředníkem“ - snoubenci zde musí předložit předepsané doklady, že jim nejsou známy okolnosti vylučující uzavření manželství, že znají svůj zdravotní stav a že zvážili úpravu budoucích majetkových vztahů. Matriční úředník jim vydá osvědčení, bez kterého nemůže být uzavřen církevní sňatek. „Snoubenci“ předloží oddávajícímu osvědčení vydané příslušným matričním úřadem, od jehož vydání neuplynuly více než tři měsíce, o tom, že splnili všechny požadavky zákona pro uzavření platného manželství. Orgán státem registrované církve, nebo náboženské společnosti, před kterým došlo k uzavření manželství, je povinen do 3 pracovních dnů od uzavření manželství doručit protokol o uzavření manželství příslušnému matričnímu úřadu, v jehož správním obvodu bylo manželství uzavřeno.

(Pramen: Jiří Rajmund Tretera: Církevní právo, JK Praha 1993; Kodex kano-
nického práva, Zvon 1994)

Markéta Konečná

Příště: Posvěcující služba církve IV.

Miluj Pána, svého Boha, celým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí!
(Mt 22, 37)

Život každého člověka probíhá tak, že jsou v něm události radostné i bolestné. Je to pro každého z nás cesta, která nás má dovést do věčného života. I když se cesty jednotlivých lidí liší, jejich cíl je stejný. Na této cestě mají svůj smysl i ty události, které jsou těžké, protože i ony nás mají přivést k poznání Boží lásky a dobroty. Když se snažíme být vnímaví pro Boží působení v našem životě, poznáváme ho, a to nás stále víc k Bohu přivádí. Čím víc a lépe rozumíme jednotlivým událostem ve svém životě, tím víc si uvědomujeme Boží lásku, tím víc mu důvěřujeme a tím víc je náš život Bohem ovlivňován.

S rostoucím poznáním Boha a jeho vlastností roste i naše láska k němu, a to nám pomáhá stále dokonaleji plnit základní přikázání - Miluj Pána, svého Boha, celým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí! O to usilovat může ve svém životě každý člověk - mladý stejně jako starý, zdravý stejně jako nemocný, bohatý stejně jako chudý. O to usilovali všichni světcí v dějinách Církve, a proto si každý z nás může mezi nimi najít svůj vzor, který mu vyhovuje, a současně také přímluvce u Boha. Tak, jako světcí dosáhli na místě, kde žili, maximálního stupně dokonalosti, stejně toho můžeme dosáhnout i my, protože každého z nás zve Bůh k tomu, aby se mu celým životem co nejdokonaleji přiblížil. Nevadí, že máme mnoho nedostatků a chyb. Bůh je vždy ochoten nám odpustit naše hříchy, když jich litujeme a za jejich odpuštění prosíme, a vždy nám dá všechno, co je nutné k dokonalému životu. Je však nutné, abychom nikdy nepochybovali o jeho dobrotě a lásce k nám a plně se na ně spoléhali, a to i v těch chvílích, které pro nás budou těžké. On nás nikdy neopustí a vždy nám dá svoji účinnou pomoc, která nám usnadní každou těžkost našeho života.

Žít životem, který dokonale odpovídá tomu, co pro nás Bůh chce, je věcí naší vůle a našeho rozhodnutí. Když se rozhodneme žít tak, aby celý náš život byl stálým přiblížováním se Bohu, dá nám Bůh všechno, abychom to mohli uskutečnit. Spolehněme se na jeho lásku k nám vždycky, když budeme stíženi nemocí, nenadálou událostí, která nepříjemně ovlivní náš život, a i tehdy, když naše síly budou ochabovat věkem. Nemějme strach z toho, co nás čeká a jak bude probíhat náš život. Bůh je vždy s námi, nikdy nás neopustí a vždy nám dá všechny potřebné síly a milosti, abychom každou životní událost prožili dobře a přiblížili se víc k němu.

J. Šik

Světový den mládeže - Logo, dokončení

LOGO svým dynamickým pojetím a zřetelnými součástmi symbolizuje podstatu a rysy Světového dne mládeže 2005 v Kolíně nad Rýnem.

Kolínská katedrála označuje místo, kde se bude Světový den mládeže konat. Po staletí jsou v této katedrále uctívány ostatky Tří králů. Červená barva katedrály sjednocuje církev s křížem: Kristus a církev jsou neoddělitelní. Právě skrze církev je Kristus, ukřižovaný a zmrtvýchvstalý, přítomen v dějinách světa. Silně zjednodušené znázornění katedrály lze též považovat za symbol ostatních církví, v nichž se budou konat mnohé části programu Světového dne mládeže v Německu.

Eliptický tvar má více významových rovin: jako stylizované písmeno C symbolizuje Krista (Christus), ale také všeobecné společenství církve (Communio). Kromě toho tento oblouk představuje ochranu Božího objetí. Modrá barva oblouku dokresluje oblohu vyjadřující Boží milosrdenství, které objímá a chrání církev a celý svět. Oblouk je promítnut proti kříži a zároveň se k němu otevírá. Celková dynamika loga se odvíjí od kříže: křesťané se musí obrátit ke kříži, orientovat se ke Kristu, ukřižovanému a zmrtvýchvstalému v adoraci tak, jak to čteme v mottu XX. světového dne mládeže: "Přišli jsme se mu poklonit" (Mt 2,2).

Spodní doprovodná část oblouku připomíná řeku Rýn a loďku: církev je jako loď, připomínající rovněž Noemovu záchrannou archu. Modrá tohoto oblouku symbolizuje vodu, a tudíž i vodu křtu.

<http://surf.to/joerg.lohmann>

Přípravná modlitba Světového dne mládeže 2005

*Pane Ježíši Kriste, Vykupiteli světa,
Ty ses stal člověkem, abys nám daroval život v plnosti.
Ve své Církvi s námi zůstáváš až do konce světa.
Pak bude Tvé království dovršeno: nové nebe a nová země
plné lásky, spravedlnosti a pokoje.
V to doufáme, na to se spoléháme, za to Ti děkujeme.*

*Prosíme Tě: Žehnej mladým lidem na celém světě.
Dej se poznat těm, kteří Tě hledají.
Probud' ty, kteří v Tebe nevěří.
Posiluj ve víře ty, kteří Tě vyznávají.
Dej, ať se jako tři mudrci od Východu
stále znovu vydávají na cestu k Tobě.
Učiň je staviteli nové civilizace lásky a svědky naděje pro celý svět.
Bud' nablízku také všem těm, kteří jsou obětí hladu, války a násilí.*

*Naplň svým Svatým Duchem všechny ty,
kteří spolupracují na přípravách Světového dne mládeže 2005.
Dej, ať se se silou své víry a své lásky
postaví do služeb Tvého království a ať přijmou své bratry a sestry
z celého světa s otevřeným srdcem.*

*Ty jsi nám dal Marii za Matku.
Dej, ať se na její přímluvu Světový den mládeže stane slavností
víry.*

*Dej v těchto dnech své Církvi novou sílu,
aby pro Tebe ve světě vydávala důvěryhodné svědectví.*

*O to prosíme Tebe, našeho Pána a Boha,
který s Otcem a s Duchem Svatým
žiješ a kraluješ po všechny věky věků. Amen.*

Adventní soboty

Roráty. Tolik jsme o nich slyšely ve vzpomínání starších, ale nikdy jsme na nich nebyly. A tak když se v loňském roce chystalo setkávání u adventního věnce, řekly jsme si, co se setkat jednou ve všední den ráno. Jenže děti mají (tedy hlavně ty starší) vyučování některé dny už od sedmi hodin, a tak se děti scházely po tři večery a odnášely si světlo od adventního věnce domů.

Blížil se letošní advent a myšlenka na roráty byla pořád tady. Když to nejde ve všední den, proč je neudělat v sobotu. Ale hned bylo slyšet hlasy: „V sobotu? Tak brzo vstávat? No, nevíme...“

Po dvou sobotních rorátech můžeme říci, že děti vstávají a ještě k tomu rády. Říkají: „Do školy ne, ale na roráty jo!“ Po mši svaté máme společnou snídaň na faře. Všem báječně chutná. Však je také na výběr několik chodů jídla. A myčku nádobí udělají maminky.

Protože doba adventní je dobou, kdy si máme všimnout více potřeb druhých, zhlédly děti krátký videofilm o misiích na Jamajce. Děti se snaží pomoci těmto misiím výrobou vánočních pohledů. Pohledy si můžete prohlédnout a zakoupit v kostele u bočního oltáře sv. Rodiny. Takto získané peníze budou zaslány na Papežské misijní dílo.

Děti si také nacvičují vánoční hru, kterou zahrají na Štědrý den. Jejich tvořivost se dobře uplatní při výrobě vánočních ozdob z papíru, ze slámy, ze sušených přírodnin a při malování na sklo.

Dopoledne rychle uteče a nám se ani nechce rozcházet. Zvláště, když slyšíme: „A proč to není každý den?“

Končíme citátem blahoslavené Matky Terezy: „Každý okamžik našeho života může být začátkem velkých věcí.“

Maminky z farnosti

(Poznámka k zamyšlení: Při přepisu tohoto příspěvku do u nás nejrozšířenějšího textového editoru WORD jsme zjistily, že slovo „roráty“ se už ani nenachází v jeho slovníku.)

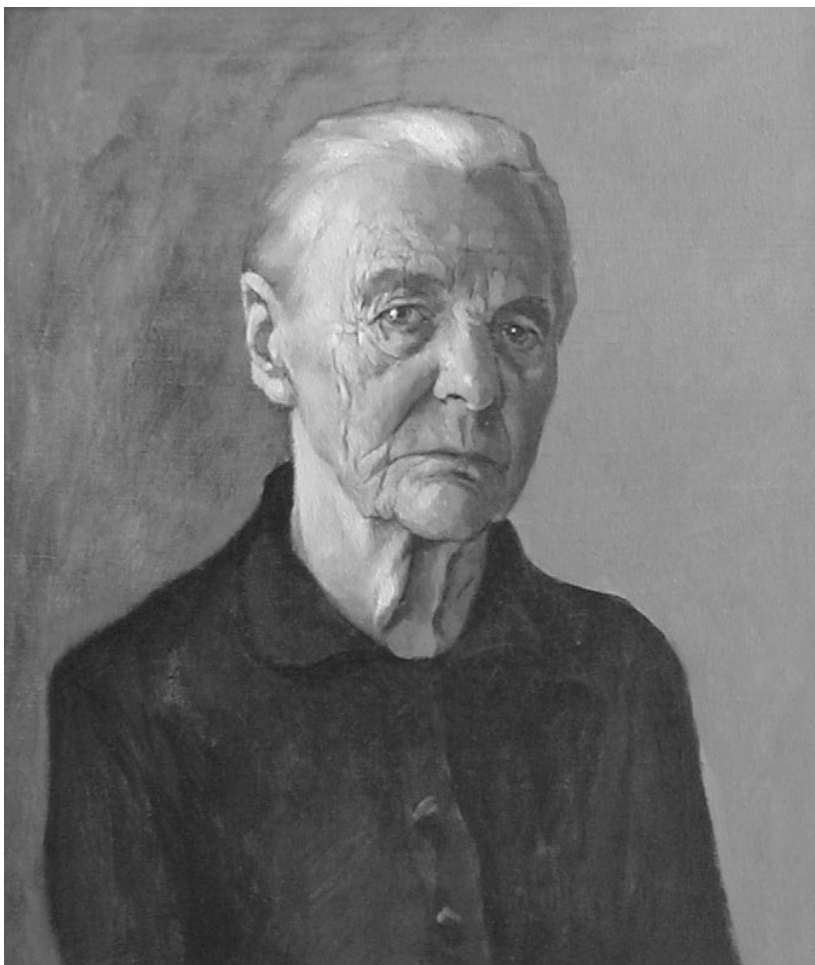
Kroužky děvčat

Také letos plánujeme s kroužky mladších a starších děvčat návštěvu nemocných farníků v Olešnici, které navštěvuje každý měsíc pan farář.

Na setkání se opravdu těšíme. Dárček jsme tentokrát připravovaly postupně po celý rok a věříme, že s ním uděláme babičkám a dědečkům radost, která je bude těšit ještě celý příští rok a možná i déle.

Návštěvu uskutečníme v úterý 21.12. odpoledne.

M. Adamcová

Výsledky výzkumu - část šestá

Tato část výsledků je zaměřena na další oblasti: věnuje se otázce financí ve farnosti a osobou biskupa vzhledem k farnosti.

Podle vašeho názoru spravuje finance ve farnosti:

farář	- 6
ekonomická rada	- 39
pastorační rada	- 1
někdo jiný	- 1

Kněž by měl konzultovat výdaje od výše:

1 tisíc korun	- 2
5 tisíc korun	- 13
10 tisíc korun	- 12
20 tisíc korun	- 7
50 tisíc korun	- 2
100 tisíc korun	- 2

O. Roman se přiklonil ke konzultacím už od 5.000, aby nedošlo k nežádoucímu zatížení farnosti.

Myslíte si, že kněz konzultuje s farníky výdaje nad 10.000 korun?

ano, vždy	- 18
jen někdy	- 17
nikdy	- 2

Takovéto částky konzultuje o. Roman s ekonomickou farní radou.

Kolik se vybere ve sbírce:

by se mělo zveřejňovat každý týden	- 4
stačí zveřejňovat při výjimečných sbírkách	- 40
není potřeba veřejně uvádět	- 1

O. Roman považuje za přiměřené informovat o výši sbírky u účelových (ve výběru tedy b) výjimečných sbírkách)

O finančních záležitostech farnosti jsem informován/a (nejsou myšleny výsledky sbírek)

častěji než jednou měsíčně	- 2
jednou měsíčně	- 4
několikrát do roka	- 19
přibližně jednou do roku	- 17
jen při výjimečných záležitostech	- 2
vůbec ne	- 1

Četnost informování o finančních záležitostech o. Roman přizpůsobuje momentální situaci která je. Nemá tedy stanovenou nějakou periodičnost.

Považujete osobní kontakt biskupa s kněžími za:

velmi důležitý - 30
prospěšný - 14
nedůležitý - 1

Roman takový kontakt považuje jednoznačně za velmi důležitý.

Myslíte si, že kněz ve farnosti vidí ve svém biskupovi „otce jehož s úctou poslouchá“, jak o tom hovoří církevní dokumenty?

určitě ano - 21
spíše ano - 12
nevím - 11
ani ne - 1
určitě ne - 0

Otec Roman si nevybral žádnou z nabízených odpovědí. Sdělil, že o to usiluje.

Myslíte si, že mají farníci zájem komunikovat s biskupem?

ano - 14
ne - 5
nevím - 24

O. Roman má informace, že farníci mají zájem komunikovat s biskupem.

Máte vy konkrétně zájem komunikovat s biskupem?

ano - 16
ne - 23

Je biskup přínosem pro farnost? (popište důvody)

rozhodně ano - 18
spíše ano - 9
nevím - 9
spíše ne - 5
rozhodně ne - 1

Zmíněno navíc ještě bylo: Náš pan biskup je pro diecézi rozhodně přínos a stmelení; nebere v úvahu názory věřících; je „dobřej“, je člověkem na svém místě; rozumí dětem a mládeži; vlastně ani nevím co dělá, kromě toho, že občas vymění kněze, aby oni i jejich farníci byli v permanentním stresu, a aby se nemohlo rozvíjet žádné kloudné dílo. Zdá se mi, že se vyhýbá nepříjemným věcem a je zahlcen množstvím zbytečných činností. Vydal dobrý pastýřský list o eucharistii a obnovil adorační dny.

Roman nevybral žádnou odpověď.

Co by se mohlo zlepšit ve vztahu a činnosti biskupa vzhledem k farnosti? (popište)

Nejčastěji zmiňovaným požadavkem je jednoznačně častější přítomnost biskupa ve farnosti a to i mimo významné akce, jako je například biřmování (zminěno celkem 11krát). Druhý požadavek je směřován na lepší seznamování se z farností. Aby byl biskup lépe informován o situaci a poměrech ve farnosti, a to také z hodnověrných zdrojů. Dále byly zmíněny tyto požadavky: rozhodovat spravedlivě, větší kontakt s „obyčejnými“ farníky, volit vhodného kněze do farnosti, farníci by mohli být lépe informováni o svém biskupovi.

O. Roman vidí za podstatné zlepšit a častěji uskutečňovat kontakty biskupa s kněžími ve farnostech. Jen tak totiž může získat reálnou představu o své diecézi a lépe ji sloužit.

Prosinec 2004 Jožin Soukal

Poselstvím vánočního stromu je : Život je darem

1. Slavnost Narození Páně, pro lidové tradice snad nejmilejší svátek, je velmi bohatý na symboly, spojené s různými kulturami. Mezi všemi jsou nejdůležitější jesličky či betlém, jak jsem už zdůraznil minulou neděli.

2. Vedle betléma nacházíme, jako na tomto náměstí sv. Petra, tradiční „vánoční strom“. To je také starobyklý zvyk, který oslavuje hodnotu života v zimním období, stále zelený smrk se stává znamením života, který neumírá. Obvykle se zavěšují vánoční dárky na ozdobený strom, nebo se kladou pod něj. Stává se tak výmluvným symbolem také v typicky křesťanském smyslu: připomíná totiž „strom života“ (srov. Gen 2,9), postavu Krista, svrchovaný Dar Bo-ha lidstvu.

3. Poselstvím vánočního stromu je tedy: život zůstává „stále zelený“, stává-li se darem: ani ne tak kvůli hmotným dárkům jako tím, že člověk dává sám sebe: v přátelství a v upřímném citu, v bratrské pomoci a odpuštění, v čase, který věnujeme druhým a dokážeme-li si vzájemně naslouchat.

Kéž nám P. Maria pomáhá prožívat vánoce jako příležitost vychutnávat to, že se dokážeme dávat bratřím, zvláště těm nejnuznějším a nejpotřebnějším.

(Anděl Páně, neděle 19. prosince 2004, 12:00 hod na náměstí sv. Petra)

Svátosti a svátostiny

Ve farním kostele svatého Vavřince **byli pokřtěni:**

11.12. 2004 Dominik Jaromír František Rašovský, nar. 30.7. 2004 v Brně

Na poslední cestě **jsme vypořádali :**

23.10. 2004 pana Ondřeje Horáčka, nar. 21.10. 1908

28.10 2004 pana Ivana Kise, nar. 8.10. 1924

21.12. 2004 pana Josefa Ježe, nar. 3.3. 1919

23.12. paní Sedlákovou, nar.

Štědrý den	8.00	Pobožnost k roznášení betlémského světla	<i>Světlo bude roznášeno od 8.30 do 11.00 hod</i>
	14.00	Mše svatá pro rodiče s dětmi	<i>Za zemřelé rodiče Kozlovy a zemřelého Josefa Nováka</i>
	24.00	Půlnoční mše svatá - zpívá chrámový sbor	<i>Za osamělé a trpící</i>
Slavnost Narození Páně Hod Boží vánoční	8.00		<i>Farní</i>
	11.00	Zpívají děti	<i>Za zemřelého Stanislava Ondru a duše v očistci</i>
Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa	8.00		<i>Na poděkování Pánu Bohu za zdraví a ochranu</i>
	11.00	Zpívá chrámový sbor	<i>Za zemřelého Josefa Doskočila a duše v očistci</i>
		<u>Při obou mších obnova</u>	<u>manželských slibů</u>